

CIVIL MISCELLANEOUS

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਟੈਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਜੇ.ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਬਿਨੈਕਾਰ

ਬਨਾਮ

ਡਾ. ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨਰੂਲਾ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 28 ਓਫ 1960

ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ I) ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ)-ਕੀ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਟੈਕਸ-"ਵਿਆਜ" ਅਤੇ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ - "ਪ੍ਰਾਪਤੀ" ਅਤੇ "ਮੰਗ" ਦਾ ਅਰਥ - ਕੀ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ * * *" ਉਸ ਮੂਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ

ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਵਜੋਂ ਆਵੇਗੀ। ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ "ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਣ ਤੱਕ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕੈਪੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। tal ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਬਦਲੀ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਕਮਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਕੁਲੈਕਟਰ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਐਕੁਆਇਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਆਵਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ" ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ "ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ" ਦੇ ਨਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 23

ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਰਸੀਦ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ। ਇੱਕ ਆਮ ਘਟਨਾ ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਦੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਮਹਿਜ਼ ਇਤਫ਼ਾਕ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਅਣਕਿਆਸੇ, ਅਣਕਿਆਸੇ ਜਾਂ ਨਿਯਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਆਮ" ਸ਼ਬਦ "ਨਿਯਮਿਤ" ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੁਝ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਆਜ" ਅਤੇ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਕਈ ਵਾਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਵਿਆਜ" ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਧਾਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, "ਵਿਆਜ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਧਾਰ ਲਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ "ਵਿਆਜ" ਨੂੰ ਮੌਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਕਿਸਮ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਵਿਆਜ" ਐਕਸ ਪੈਕਟੋ ਜਾਂ ਐਕਸ ਕੰਟਰੈਕਟ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦੀ "ਵਿਆਜ" ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਵਿਆਜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ

ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਮੌਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿੱਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ erlege ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਸਾਬਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਵਿਆਜ" ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਲਈ, ਇਹ ਬਕਾਇਆ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਸਟਮ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਹੈ। ਆਮ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ, "ਵਿਆਜ" ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਕਮਾਈ, ਲਾਭ, ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਤਰਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ "ਵਿਆਜ" ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਨੂੰ

ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਉਹੀ ਸਬੰਧ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਅਤੇ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਧਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਨਿਜ਼ਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਬਦ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਘਾਟੇ ਲਈ, ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। *dered*, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ "ਵਿਆਜ" ਜਾਂ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਖਤ ਜਾਂ ਉਦਾਰ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਓਵਰਲੈਪ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਾਮਕਰਨ ਜਾਂ ਲੇਬਲਾਂ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਧੌਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੈ 'ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦਾਂ' ਅਤੇ 'ਆਮਦਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ', ਜਾਂ 'ਪੂੰਜੀ ਵੰਡ' ਅਤੇ 'ਆਮਦਨੀ ਵੰਡ' ਵਿਚਕਾਰ ਵਰਗੀਕਰਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਧੁੰਦਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ "ਐਕਵਾਇਰ" ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ "ਮੰਗ" ਕਹਿ ਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਮੰਗ" ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਲੇਖ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ "ਐਕਵਾਇਰ" ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਵਾਂਝੇ ਲਈ ਹੈ। "ਮੁਆਵਜ਼ਾ", ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਾਲ ਰਸੀਦ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਸੰਯੁਕਤ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ। ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਗਣਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ "ਵਿਆਜ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, "ਵਿਆਜ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ "ਵਿਆਜ" ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਸੀਦ ਆਮਦਨ ਲਈ ਸਰੋਗੇਟਮ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ,

ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਪੁੰਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਮਦਨ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁੰਜੀ ਇੱਕ ਫੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਪੁੰਜੀ" ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਅਤੇ "ਆਮਦਨ" ਨੂੰ ਪੁੰਜੀ ਦਾ ਫਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਪਦੰਡ ਕੈਪਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ "ਵਿਆਜ", "ਮੁਆਵਜ਼ਾ", "ਨੁਕਸਾਨ" ਜਾਂ "ਅਵਾਰਡ" ਵਜੋਂ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ), ਮਿਤੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1959, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ।

"ਕੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 30 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ, 48,660 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪੁੰਜੀ ਰਸੀਦ ਸੀ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ"

DN AASTHY ਅਤੇ HR ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ।

ਆਤਮ ਰਾਮ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਮਾਰੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਹੁਕਮ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਇਹ 1957-58 ਦੇ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 5276 ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਸੰਦਰਭ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ-

"ਕੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ, ਦਾ ਜੋੜ। ਕੀ 48,660 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਡਾ. ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨਰੂਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੂਰਵ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਆਸਤ ਵਿੱਚ 40 ਵਿੱਘੇ 11 ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਪਟਿਆਲਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 1995 ਦੇ ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ 3 ਅਧੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਨੂੰ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 30 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1955, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁ. 2,81,882 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 48,660 ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ. ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪੈਪਸੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਐਕਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਹੈ-

"ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਮੁੱਲ 5,000 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿੱਘਾ ਹੈ। ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। 2,02,750 ਰੁਪਏ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਐਕਵਾਇਰਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ 6 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ 48,660 ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 30,412 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 2,81,822 ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਆਜ ਪੈਪਸੂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ 1954 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ 48,660 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 1956-57 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 48,660 ਪੁੰਜੀ ਰਸੀਦ ਸੀ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ 48,660 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ

ਰਸੀਦ ਸੀ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਾਪਦੰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ। ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਭਾਰਗਵਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਕਮ ਟੈਕਸ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ।

ਬਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਿਲਹਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ (1894 ਦਾ 1) ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਐਕੁਆਇਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਦਾ

ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੋੜ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 4)। 4).

ਧਾਰਾ 5 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ, ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 6) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਫਿਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ 8), ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 9)। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 16)। ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 17)। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ

ਸਕਦਾ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 18); ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, - ਧਾਰਾ 19 ਤੋਂ 22 ਤੱਕ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। extensor ਵਿੱਚ.

"23. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ-ਮੁੱਲ।, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1); ਦੂਜਾ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੜੀ ਫਸਲ ਜਾਂ ਦਰੱਖਤ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ; ਤੀਜਾ, ਨੁਕਸਾਨ (ਜੇਕਰ ਕੋਈ) ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ; ਚੌਥਾ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਨੁਕਸਾਨ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ, ਐਕਵਾਇਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ, ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਪੰਜਵਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੈ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਵਾਜ਼ਬ ਖਰਚੇ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ): ਅਤੇ ਛੇਵਾਂ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ।

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਜ਼ਾਰ-ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੇ ਬਜ਼ਾਰ-ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ।" ਸੈਕਸ਼ਨ

24 ਗਿਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ, ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲਾਗਤ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28, ਜੋ ਕਿ ਅਗਲੇ ਮਹੱਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਚੱਲਦਾ ਹੈ- "

28 . ਜੇ ਉਹ ਰਕਮ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜੋ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ

। ਸੈਕਸ਼ਨ 34, ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੀਨ-

"34 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਇੰਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ"।

ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਕਬਜ਼ੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਅਤੇ "ਵਿਆਜ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੀਮਾਬੱਧ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਉਲਝਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਟੀਕਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਲਚਕਤਾ ਅਤੇ ਅਰਥ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਤੰਗ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਆਯਾਤ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਚਾਰਜਯੋਗਤਾ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ- ਟੈਕਸ

"ਵਿਆਜ" ਅਤੇ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਵਿਆਜ" ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਧਾਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, "ਵਿਆਜ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਰਕਮ

ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਧਾਰ ਲਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ "ਵਿਆਜ" ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਕਿਸਮ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਵਿਆਜ" ਐਕਸ ਪੈਕਟੋ ਜਾਂ ਐਕਸ ਕੰਟਰੈਕਟ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦੀ "ਵਿਆਜ" ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਵਿਆਜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਮੌਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿੱਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਸਲੀਜ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਸਾਬਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ "ਵਿਆਜ" ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਲਈ, ਇਹ ਬਕਾਇਆ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੀ. ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਸਟਮ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਹੈ। ਆਮ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ, "ਵਿਆਜ" ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਕਮਾਈ, ਲਾਭ,

ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਤਰਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ "ਵਿਆਜ" ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਉਹੀ ਸਬੰਧ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਅਤੇ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਧਾ ਹੈ।

"ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਨਿਜ਼ਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਬਦ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਘਾਟੇ ਲਈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ "ਵਿਆਜ" ਜਾਂ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਖਤ ਜਾਂ ਉਦਾਰ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਓਵਰਲੈਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਲਝਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ "ਵਿਆਜ" ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਜਾਂ "ਮੁਆਵਜ਼ੇ" ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਟਾਈਲਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੁਝ

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਰਚਣ ਜਾਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਕਮ "ਵਿਆਜ" ਜਾਂ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਹੈ, ਨਾਮਕਰਨ ਜਾਂ ਲੇਬਲਾਂ ਦੀ ਅਨੁਵਾਹ ਪਾਲਣਾ ਧੌਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੈ 'ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦਾਂ' ਅਤੇ 'ਆਮਦਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ', ਜਾਂ 'ਪੂੰਜੀ ਵੰਡ' ਅਤੇ 'ਆਮਦਨੀ ਵੰਡ' ਵਿਚਕਾਰ ਵਰਗੀਕਰਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਧੁੰਦਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰਖੀ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਕੁਝ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ "ਐਕਵਾਇਰ" ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ "ਮੰਗ" ਕਹਿ ਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਮੰਗ" ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਲੇਖ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ "ਐਕਵਾਇਰ" ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ

ਰਕਮ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਵਾਂਝੇ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ", ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਹੋਣਾ, ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਸੰਯੁਕਤ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਅਤੇ ਕੀ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਗਣਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ "ਵਿਆਜ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, "ਵਿਆਜ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ "ਵਿਆਜ" ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਸੀਦ ਆਮਦਨ ਲਈ ਸਰੋਟਮ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ, ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਪੂੰਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਮਦਨ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਇੱਕ ਫੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਪੂੰਜੀ" ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਅਤੇ "ਆਮਦਨ" ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਫਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਪਦੰਡ ਕੈਪਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ "ਵਿਆਜ",

"ਮੁਆਵਜ਼ਾ", "ਨੁਕਸਾਨ" ਜਾਂ "ਅਵਾਰਡ" ਵਜੋਂ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਿਚਸ (2) ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਲੋਕੀ ਕਲਾਸਿਕੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਨੇ ਇਨਕੈਸ਼ਨਲ ਨੱਕ ਆਫ਼ ਵੇਲਜ਼ (3) ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਵਿਆਜ" ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਵਿਆਜ, ਮੂਲ ਜਾਂ ਹਰਜਾਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ £ 36 ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. 255 ਦੌਲਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ £10,028 ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਧੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਵਿਆਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਧੂ £10.028 ਦੀ ਰਕਮ ਆਮਦਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੀ। ਵਿਸਕਾਉਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨੇ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ-

"ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ £10.028 ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਭਾਵੇਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਜੋੜਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਨੂੰ

ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਰਜਾਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜੋੜੀ ਗਈ ਰਕਮ ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਹਰਜਾਨਾ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਹੈ। (ਪੰਨਾ 187)।

ਲਾਰਡ ਰਾਈਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ-

46 ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਸਾ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਐਵਰਸ਼ੇਡ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਕਲੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਜ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਲਾਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਮਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਮ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਂਝੇ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੈਸਾ ਉਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਪੈਸਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ, ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ

ਉਸ ਤੋਂ ਰੋਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਇੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਲ ਆਫ ਐਕਸਚੇਂਜ ਐਕਟ, 1882 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 57 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਉਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ 189 ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲਾਰਡਸ ਸਾਈਮੰਡਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ-

"ਇੱਥੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਇਸਨੂੰ ਵਿਆਜ ਕਹੋ ਜਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋਗੇ, ਇਹ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਰਜਾਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ 'ਉਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ' ਜਾਂ 'ਰੁਚੀ ਉਚਿਤ' ਸਮੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁਣੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤਤਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਜਬੂਰੀ ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ 'ਵਿਆਜ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 'ਵਿਆਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ', ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 'ਨੁਕਸਾਨ' ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ

ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਵਰਣਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" (ਪੀ. 194)।

ਲਾਰਡ ਸਾਈਮੰਡਜ਼ ਨੇ ਗਲੇਨਬੋਇਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਯੂਨੀਅਨ ਫਾਇਰਕਲੇ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ (4), ਜਿੱਥੇ "ਟੈਕਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਇੱਕ ਪੁੰਜੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਆਜ ਦਾ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਾਡਮ ਐਸਟੀਮੇਸ਼ਨਸ ਵਿੱਚ।" ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ "ਜੋ ਲਾਈਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਡਿੱਗੇ ਸਨ, ਭਾਵ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ" ਨੂੰ "ਪੈਸੇ ਦਾ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਯੋਗ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਨੌਰਮੰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਇਹ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਮਦਨੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਪੰਨਾ 198)।

ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਮੈਂ ਇਨਕਮ-ਟਾਰ, ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾ ਵੈਲੇਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (5) ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਐਕਟ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਐਕਟਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (6) ਵਿੱਚ ਚੇਤਾਵਨੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਹੋਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਘੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਗਾਈਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਿਚਸ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਕਸਰ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁੰਜੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਸ਼ਬਦ "ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ

ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਵਜੋਂ ਆਵੇਗੀ। ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ "ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਣ ਤੱਕ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 34. ਇਸਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਐਕੁਆਇਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7)

ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਜਿਹੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹਨ। ਗਜ਼ੇਂਦਰਗੜਕਰ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਆਜ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ * ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਸਹੀ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਖੌਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਆਮ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ; ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਉਕਤ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"।

ਇਹ ਵਿਆਜ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਭਾਰਗਵ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ

ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ

"ਕੀ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ 12,415 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਐਕਟ?"

ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਮਰਹੂਮ ਮਾਲਕ ਦੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ

ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੁਕਸਾਨ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲਾ ਪੈਸਾ ਉਸ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਨੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ

ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡਯੋਗ ਹੈ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਝਿਜਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ; ਪਰ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ. ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ੱਕ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਗਦੰਬਿਕਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (8) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਯੂਪੀ

ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚੋਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 24 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਬਾਂਡ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਰਾਹੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 21 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਜਾਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚੋਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ. ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਮਦਨ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਟੈਕਸਯੋਗ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਭਾਰਗਵ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

(1) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣਨ ਚੇਤਿਆਰ (9),

(2) ਗੋਪਾਲਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (10),

(3) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (11),

ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤੇ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਬਾਂਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ $2\frac{1}{2}$ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਵਿਆਜ ਆਮਦਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਵਿਆਜ ਜੋ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ।

ਨਰਾਇਣਨ ਚੇਤਿਆਰ ਦੇ ਕੇਸ (9) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਭਾਰਗਵ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਜਤਾਇਆ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 1921 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ

ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਨਾਬਾਲਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ 1938 ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। 21,153 ਅਤੇ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਗਲਤ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ।

ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਭਾਰਗਵ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ, - (ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (11))। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿੱਲ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ 2000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 13,363 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 25,530 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖਰਚੇ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 10,497 ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂਪੀ ਬਨਾਮ ਜਗਮੋਹਨ ਦਾਸ ਰਸਤੋਰੀ (12) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਡਿਗਰੀਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਸੀਦ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਭੋਗ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਰੰਤ ਪ੍ਰਯਾਗ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇਬੀ (13) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਟਨਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਹਰਜਾਨਾ, ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ, ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਟੈਸਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਾਮਕਰਨ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਟਾਈਲ ਕਰਕੇ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ ਆਮਦਨ ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਘੱਟ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ, ਹਾਲਾਂਕਿ

ਇਹ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸੁਲਜ਼ ਬਨਾਮ SW ਬੇਨਸਟੇਡ (14) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਜੌਹਨਸਟਨ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸਿਧਾਂਤ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਜੌਹਨਸਟਨ ਨੇ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ-

* ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰੋਗੇਟਮ ਸੀ ਜੋ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਸੀ, *

ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪੁੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਹਰਜਾਨੇ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪਟਨਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਰੀਖਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਭਾਰਗਵ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇਖ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਭਰਮ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਸਨ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ

ਉਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਮੁੱਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੀ, ਉਹ ਕੇਸ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34,

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ। ਬਨਾਮ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈੱਸ (15), ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਜਿਸ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਫਰਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਆਈਟਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਲਾਭ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਪੂਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੱਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੂਜੀ ਰਸੀਦ ਮੰਨਿਆ। ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਸਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਵੇਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਕਿਆ

ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ. ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) (vii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 48,660 "ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਆਵਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ" ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) (vii) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (11), ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। 10,497 ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 4(3) (vii) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਆਵਰਤੀ ਰਸੀਦ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਵੈਸਟਮਿਨਿਸਟਰ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਿਚਸ (2) ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ਼

ਲਾਰਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਸਾਈਮੰਡਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ-

ਮੈਂਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਇੱਕ ਰਕਮ ਜਿਸਦੀ ਗਣਨਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਪ ਵਿੱਚ ਆਵਰਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ"।

ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਅਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਸਾਢੇ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਆਕਸਫੋਰਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਕੈਜ਼ੂਅਲ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ (a) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਜੋਗ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: (ਬੀ) ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰਨਾ: ਇਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ।

ਵਿਆਜ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਜੋ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ" (ਪੰਨਾ 224)।

ਇਹ ਮੋਚਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 4(3) (vii) ਵਿੱਚ "ਨਾਨ-ਆਵਰਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਵਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (16) ਵਿੱਚ ਮਲਿਕ ਜੇ

. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ"।

ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੈਕਰਡ ਹਾਰਟ ਦੇ ਮੱਠ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (17) ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰਕ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਬਾਰੰਬਾਰਤਾ ਜਾਂ ਫ੍ਰੀਕੁਐਂਸੀ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵਿਆਜ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਧਾਰ ਆਵਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ "ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ" ਦੇ ਨਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਰਸੀਦ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਮ ਘਟਨਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਦੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ: ਇਸਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਜਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਮਹਿਜ਼ ਇਤਫਾਕ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਣਕਿਆਸੇ ਜਾਂ ਨਿਯਮਤਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਬਦ "ਆਮ" "ਨਿਯਮਿਤ" ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੁਝ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ "ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਆਵਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ" ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 48,660 ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ਼ਾਲੀ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਹੈ। 250.

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਜੇ.-1 ਸਹਿਮਤ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ

ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਅਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)